

Mitropolitul Nicolae Condrea: Dezrădăcinați de pământul natal, românii din America își caută rădăcini în Biserica lui Hristos (interviu)

Dezrădăcinați de pământul natal, românii din America își caută alte rădăcini, cele spirituale, în Biserica lui Hristos”, a declarat într-un interviu Basilica.ro Mitropolitul Ortodox Român al celor două Americi, Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae Condrea.

„Nu puțini sunt cei care mărturisesc că nu au mers la biserică în România sau au făcut-o numai foarte rar, care nu au avut așadar o viață religioasă, dar care caută, odată ajunși în America, un echilibru spiritual pentru ei și familie. Acest echilibru nu îl pot afla decât în Biserică”, a spus Mitropolitul român din America.

Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae Condrea, care se află alături de românii ortodocși de pe continentul american de 17 ani, a vorbit în interviul pentru Basilica.ro despre cum se diferențiază misiunea în diaspora de realitatea eclezială din țară.

El a subliniat faptul că zidirea Bisericii din suflet este prioritară mai ales că „a fi creștin în America de azi, a-ți trăi credința creștin-ortodoxă este o provocare pe care trebuie să o înțelegem, să ne-o asumăm și să ne luptăm să o biruim”.

Mitropolitul Nicolae și-a exprimat speranța ca manifestările de evocare a satului românesc de anul acesta să fie „un prilej de întoarcere la origini, de rememorare a tradițiilor și obiceiurilor de la sat înrădăcinate în spiritualitatea poporului român”.

Basilica.ro: Înaltpreasfinția Voastră, în ce măsură diferă misiunea în diaspora de realitatea eclezială din țară? Care sunt principalele provocări pe care le întâmpinați în SUA?

Mitropolitul Nicolae Condrea: Pentru a înțelege misiunea din diaspora, și mai precis cea din America, este potrivit să ne referim la pilda oii celei pierdute din Sfânta Evanghelie de la Luca, cap. 15, 2-7: Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând din ele una, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și se duce după cea pierdută, până ce o găsește? Și găcind-o, o pune pe umerii săi, bucurându-se; și sosind acasă, cheamă prietenii și vecinii, zicându-le: Bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia cea pierdută.

După această parabolă, Mântuitorul adaugă altele două spre a exemplifica aceeași bucurie a Tatălui ceresc: parabola drahmei celei pierdute și parabola fiului risipitor. Nimic nu poate fi comparat cu bucuria tatălui care își credea fiul pierdut sau chiar mort printre străini și care are din nou posibilitatea să-l primească în brațele sale.

Ca să înțelegem însă deplin această bucurie trebuie să fim și noi în situația părintelui care își pierde fiul sau al păstorului căruia i se rătăcește o oaie. În această situație suntem toți, ierarhi și preoți, care am fost chemați la misiune printre frații ortodocși români împrăștiați în toată lumea.

Misiunea aceasta o primim de la Dumnezeu și o asumăm ca atare. Cu convingerea că oaia cea rătăcită ne așteaptă să o îndrumăm înapoi în staul. Frații noștri români și-au părăsit țara ca să caute o viață mai prosperă financiar. Se luptă cu toții pentru această viață mai bună.

Misiunea noastră față de ei se referă la mai multe întrebări: În care moment al acestei lupte pentru o viață mai bună poate interveni glasul păstorului? Cât este el

de ascultat și ce ecou are în sufletele păstoriților? Câți dintre ei îl recunosc a fi glasul Păstorului tuturor? Care sunt mijloacele pastorale pentru ca păstoriții să asculte de glasul păstorului?

Diferența fundamentală dintre misiunea noastră din diaspora și cea din țară cred eu că se referă la această căutare a românului ortodox rătăcit de Biserică și de neam. Am fost chemați de Dumnezeu să îi căutăm, de aceea trebuie să învățăm care sunt mijloacele pastorale pentru împlinirea acestei misiuni.

Începem prin a organiza slujbe în orașele unde identificăm mai multe familii de români ortodocși. Apoi, începem să zidim Biserica din suflete, îndemnându-i la cunoașterea și trăirea credinței creștine, la urmarea rânduinelor Bisericii, la educația creștină a copiilor și a tinerilor.

Nu trebuie să îi uităm pe cei singuri sau bolnavi. Încercăm mai întâi să formăm o comunitate creștină, o familie creștină în care fiecare membru să își asume responsabilitățile pe măsura darurilor și chemării lui Dumnezeu. Apoi plănuim ridicarea Bisericii de zid, la momentul potrivit și după posibilitățile fiecărei comunități.

Fără îndoială că în acest proces întâlnim multe obstacole, cele mai importante fiind legate de prima parte a misiunii, zidirea Bisericii din suflet. A fi creștin în America de azi, a-ți trăi credința creștin-ortodoxă este o provocare pe care trebuie să o înțelegem, să ne-o asumăm și să ne luptăm să o biruim.

După cuvintele Părintelui Arsenie Papacioc, lupta aceasta duhovnicească necesită mult discernământ și curaj: cine suntem, de pe ce poziție ne raportăm la lumea tot mai lipsită de Dumnezeu, care este locul pe care îl ofer lui Dumnezeu în viața mea? De răspunsul la aceste întrebări depinde viața noastră spirituală, viața noastră creștină.

Basilica.ro: Ce le lipsește românilor din SUA din punct de vedere identitar? Care este cel mai mare dor pe care îl poartă în suflet? Are legătură cu tradițiile satului românesc? Cum reușește Biserica să le vindece aceste lipsuri?

Mitropolitul Nicolae Condrea: În Biserică creștinul îl întâlnește pe episcop și pe preot și așteaptă cuvânt de mângâiere și de întărire, așteaptă sfat și îndrumare pentru a-și continua viața mai mult sau mai puțin corporatistă din afara Bisericii. Dezrădăcinați de pământul natal, creștinii ortodocși români din America își caută alte rădăcini, cele spirituale, în Biserica lui Hristos.

Nu puțini sunt cei care mărturisesc că nu au mers la biserică în România sau au

făcut-o numai foarte rar, care nu au avut așadar o viață religioasă, dar care caută, odată ajunși în America, un echilibru spiritual pentru ei și familie. Acest echilibru nu îl pot afla decât în Biserică. Întâlnirea cu ei ne lămurește pilda oii celei pierdute și urmăm exemplul Mântuitorului de a ridica pe umeri oaia cea cuvântătoare și de a ne bucura de aflarea ei.

Evocarea satului românesc în acest an omagial va fi un prilej de întoarcere la origini, de rememorare a tradițiilor și obiceiurilor de la sat înrădăcinate în spiritualitatea poporului român. Această rememorare va fi un prilej de cercetare a vieții citadine pe care o trăim în America, cu bune și mai puțin bune.

Pe agenda Adunărilor de protopopiat pe care le organizăm în acest an în America avem mai multe teme dedicate satului românesc, inclusiv prezentarea unor chipuri dragi de preoți, dascăli sau învățători. Sperăm ca nostalgia satului românesc să ne ofere prilejul de a redescoperi sănătatea spirituală în care am crescut acasă, în România, la sat.

Basilica.ro: Cu bunăvoința Înaltpreasfinției Voastre, românii din America vor avea ocazia să vadă de aproape fotografiile Expoziției Chipul satului românesc. Care credeți că va fi impactul asupra comunităților românești?

Mitropolitul Nicolae Condrea: Suntem recunoscători Preafericitului Părinte Patriarh Daniel pentru binecuvântarea de a prezenta o parte din expoziția Chipul satului românesc și în parohiile noastre din America. Prilejul va fi oferit, după cum am amintit, de convocarea Adunărilor de protopopiat, dar și de sărbătorirea hramurilor parohiilor noastre.

Va fi o șansă frumoasă pentru toți credincioșii cu obârșii la sat să povestească copiilor, nepoților și strănepoților despre viața la țară, să amintească copilăria și tinerețea petrecute în cadrul natural izvorâtor de sănătate sufletească și trupească la sat.

Basilica.ro: Vă rugăm să transmiteți un mesaj cititorilor Basilica.ro.

Mitropolitul Nicolae Condrea: În primul rând doresc să adresez felicitări tuturor ostenitorilor Centrului de presă Basilica pentru frumoasa și rodnică activitate în cei 11 ani de activitate. Aduug mulțumiri pentru prezentarea evenimentelor din cele două eparhii ale Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi.

Cititorilor Basilica.ro le doresc spor duhovnicesc și îi îndemn să folosească cele citite pe situl Basilica spre mărturisire creștină în lumea modernă.

A fi creștin înseamnă a fi mărturisitor, ceea ce presupune cunoștințe, înțelegere, trăire a ceea ce Dumnezeu ne descoperă și curaj spre vestire lumii. Dumnezeu să binecuvânteze strădania ostenitorilor și bunul gând al cititorilor!

basilica.ro